

یادداشت

زلزله سیاسی بر پیکر اروپا

سید محمد کاظم سجادپور
تحلیلگر مسائل بین الملل

دو انتخابات پارلمانی در فرانسه و ایتالیا، زلزله های سیاسی مهم و در خور توجهی نه در قاره اروپا، بلکه در سطح جهانی هستند. در انتخابات فرانسه، برآمدن راست‌گرایان افراطی به رهبری خانم لوپن و به قدرت رسیدن حزب کارگر بعد از مدت مدید، در سالی رخ می‌دهد که ۶۰ کشور جهان انواع و اقسام انتخابات را پشت سر گذاشته یا در مقابل خود دارند. بی‌تردید نوعی پوست‌اندازی سیاسی در اروپا را شاهد هستیم که به نوبه خود کم‌ظنیر و در خور اعتناست. چگونه می‌توان این زلزله‌های سیاسی که در اروپا رخ داده است را در یک چشم‌انداز کلان مورد تجزیه و تحلیل قرار داد؟ در پاسخ به این سؤال باید «پدیده‌های بومی»، «پدیده‌های بین‌المللی» و «ناتوانی کوتوله‌های سیاسی» را مورد مذاقه قرار داد. تردیدی نیست که هرکدام از انتخاباتی که در کشورهای اروپایی برگزار شده و یا برگزار می‌شود، بازتاب شرایط، تحولات و ساختارهای بومی است. زیست‌بوم سیاسی فرانسه با زیست‌بوم سیاسی بریتانیا، متفاوت است. شرایط افراد، نهادها، جریان‌ها و مناسبات سیاسی در دو کشور با یکدیگر فرق دارد و اشتباه است که تفاوت‌های ماهوی این انتخابات را مد نظر قرار ندهیم. مکرون در پی افزایش تعداد نمایندگان احزاب دست‌راستی در پارلمان اروپا تقاضای انتخابات زودرس در فرانسه کرد که به برآمدن حزب راست خانم لوپن انجامید و البته در بریتانیا اینگونه نبود. درورای جزئیات متفاوت متن‌های سیاسی فرانسه و بریتانیا، هر دو مورد از پدیده‌ای ماوراء سرزمین‌های خود سخن می‌گویند. نارضایتی عمیقی در گوشه و کنار جهان، عمدتاً از شرایط اقتصادی وجود دارد که منجر به نارضایتی سیاسی شده‌است. نارضایتی اقتصادی ریشه در افزایش قیمت‌ها دارد. نیویورک تایمز ۶ ژوئیه ۲۰۲۳ (۱۴۰۳/۴/۱۶) در گزارشی تحقیقاتی به ناآرامی سیاسی جهانی ناشی از افزایش قیمت‌ها و بدهکاری‌ها پرداخته است. در این گزارش به ناآرامی‌های سیاسی در کنیا در هفته گذشته اشاره شده که منجر به کشته شدن ۳۵ نفر گردید. علت آن افزایش مالیات‌ها بود. دولت برای پرداخت بدهی‌های خود به افزایش مالیات‌ها دست زده و این نارضایتی سیاسی گسترده‌ای ایجاد کرده که منجر به اشغال پارلمان گردید. در بولیوی، فرمانده ارتش دست به کودتا زد و البته ناموفق بود ولی جمله‌ای به رئیس‌جمهوری که یک اقتصاددان است گفت که قابل توجه است. او به رئیس‌جمهوری گفت که فقیر شدن مردم را متوقف کن. در فرانسه، کشاورزان خشمگین، برای چند ماه، سروصداکردند و راه‌ها را در مخالفت با افزایش قیمت‌ها بستند و در این میان حزب خانم لوپن سربلواررد. علاوه بر فرانسه، در لهستان، بلژیک، آژرانتین، تونس، انگولا و سریلانکا، تظاهرات و ناآرامی‌هایی که ریشه اقتصادی دارند، رخ داده‌است. به رغم تفاوت کشورهای و شرایط آنها، مخرج مشترک همگی افزایش نابرابری‌های اقتصادی، کاهش قدرت خرید و نگرانی در مورد بدتر شدن شرایط در آینده است. این پدیده‌های اقتصادی، به شک و تردیدهای سیاسی مردم نسبت به روند‌های سیاسی انجامیده‌است و این خود موضوع ناتوانی‌های کوتوله‌های سیاسی برای حل مسائل جامع متنوع بشری را برجسته می‌کند. واقعیت آن است که جهان دستخوش تغییرات اساسی شده‌است. این تغییرات را نباید منحصر در تغییرات ژئوپلیتیکی خلاصه کرد. تغییرات ناشی از تکنولوژی، تغییرات ناشی از محیط زیست، تغییرات ناشی از جابه‌جایی انبوه انسان‌ها و تغییرات ناشی از به‌هم ریختن هنجارها که همگی پیامد اقتصادی دارند، چالش‌های جدی و عمیقی را فراروی مردم قرار داده که نتیجه آنها سخت شدن زندگی اقتصادی است. احزاب سیاسی و سیاستمداران، تغییرات را از طریق انتخابات، مدیریت می‌کردند. اما افزایش نارضایتی اقتصادی، عمدتاً در کشورهای غربی، به ایجاد طبقات و طیف‌هایی انجامیده که احساس می‌کنند حاشیه‌ای و از نظر اقتصادی ناتوان شده‌اند. در این میان افراد و احزاب دست راستی و پوپولیست سر برآورده‌اند. آنها راه حل ندارند، راه حل‌های، عمیق‌تر کردن شکاف روانی از طریق افزایش تنفر از گروه‌های خاص مانند مهاجرین است. آنها همچنین خلوص‌گرایی نژادی و فرهنگی را دنبال می‌کنند که نه تنها مسائل اقتصادی را حل نمی‌کند، بلکه اوضاع را بدتر هم می‌کند. ترامپ نیز در زمره این گروه‌است سیاستمداران قرار می‌گیرد که در واقع کوتوله‌ای فاقد درایت سیاسی برای مدیریت تغییرات است. مکرون نیز در مقایسه با رهبران برجسته تاریخ فرانسه، بسیار کوتاه قد است ولی کوتاه‌تر از همه همین خانم لوپن است. نخست‌وزیری ریشی سوناک در انگلیس که به انتها رسید، دوران سیاستمدار کم‌قواره‌ای را تداعی می‌کند که تقریباً در تاریخ آن کشور برابری ندارد. تقریباً تمامیت غرب، نه فقط با بحران رهبری روبه‌روست، بلکه با بحران سیاستمداران جدی دست و پنجه نرم می‌کند که خود چند لایه است. و این در حالی است تحولات همه‌جانبه‌ای در سطح افقی و در سطح عمودی در جهان و اروپا انجام گرفته و در حال انجام است. سیاستمداران خرد و فاقد چشم‌انداز کلان در مدیریت این شرایط پیچیده ناتوان به نظر می‌رسند. سیاستمداران اروپایی و احزاب اروپایی با بحران بازتعریف کردن خود در شرایط نوین روبه‌رو هستند. لحظه‌ای شدن سیاست در اروپا بیش از حد احساسی شدن مسائل عمیق اقتصادی واجتماعی‌اند. کوچک و ناتوان شدن احزاب سنتی اروپا، کم‌عمق شدن سیاستمداران در این زمانه حساس، لزوم فرارفتن از عصر کوتوله‌های سیاسی را به میان می‌کشد. اما آیا کوتوله‌های خرد حاضر به باز کردن فضا برای مدیریت بهتر چالش‌ها هستند؟

محمد رضا تاجیک در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

دولت‌پزشکیان گاه‌چپ و گاه راست خواهد بود

پیروزی پزشکیان برای اصلاحات هم

می‌تواند زهر باشد هم پادزهر

دولت‌پزشکیان از جریان مرسوم

اصلاح‌طلبی متمایز است

پزشکیان در انتخابات ریاست جمهوری «آرمان ملی» با دکتر تاجیک درباره آینده گفتمان اصلاحات در دولت پزشکیان گفت‌وگو کرده‌که وی ضمن دادن هشدارهای جدی در برخی زمینه‌ها، کلیدواژه‌های مهمی را برای اعتلای دولت آینده مطرح کرده‌است. در ادامه ماحصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

آرمان ملی – احسان انصاری: دکتر محمد رضا تاجیک، استاد علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی و یکی از تنورسین‌های جریان اصلاحات است که در سال‌های اخیر همواره نسبت به گفتمان اصلاحات و آینده آن دغدغه داشته و هشدارهای زیادی نسبت به پایداه و بنیادهای اصلاح‌طلبی داده‌است. پس از پیروزی مسعود

گفتمان اصلاحات با پیروزی پزشکیان وارد چه مرحله‌ای خواهد شد؟

گفتمان اصلاحات دیرپست که چنان سترون و منجمد شده که دیگر آن را امید زایش و آفرینش نیست، لذا هر از چندگاهی، با افزودن نوعی حاشیه، فضای حیاتی خویش را بازتولید می‌کند و نمایشی از بودن و هستن خود را به روی صحنه می‌برد.

در شرایط کنونی نیز، در ساحت گفتمان اصلاح‌طلبی نه آب از آب تکان خواهد خورد، نه برگ از برگ و نه هیچ از هیچ. همان‌گونه که بارها گفته‌ام، برخی شبه‌اصلاح‌طلبان اپورتونیست، دیربازبست‌نعلش اصلاح‌طلبی را در سرزمین قدرت و منفعت به خاک سپرده‌اند، یا به تعبیر بزرگی، آن را «ور نم‌نهاده‌اند» یعنی، گفتمان و جریان اصلاح‌طلبی را در خاک نهاده‌اند و بر روی خاکش گل و ریاحین کاشته‌اند. بنابراین، در پاسخ به پرسش شما باید بگویم، این پیروزی برای جریان اصلاح‌طلبی همچون «فارماکون» افلاطون، هم می‌تواند زهر باشد و هم پادزهر، هم می‌تواند درد باشد و هم درمان، هم می‌تواند آب باشد و هم آتش، هم می‌تواند حیات باشد و هم مرگ. اینکه دریایان روز، جریان اصلاح‌طلبی را کدام نصیب خواهد شد، بستگی به آن مشق‌مدیریتی دارد که دولت جدید در دفتر نیمه‌گشوده‌ا اجتماعی – سیاسی امروز جامعه می‌کند.

آیا می‌توان دولت‌پزشکیان را در امتداد دولت‌خاتمی تعریف کرد که قصد احیای اصلاحات را دارد؟

دولت‌پزشکیان، دولت‌پزشکیان خواهد بود. چنین دولتی آمیزه‌ای (اگرچه نه روشن و تعریف‌شده) از دقایق گفتاری و رفتاری و کارکردی اصولگرایی و اصلاح‌طلبی و افزودن‌هایی متفاوت از این دو، خواهد بود که به اقتضای شرایط، گاه به صورت و سیرت راست و چپ و میانه، بروز و ظهور خواهد یافت، اما تردید دارم این جریان هیبریدی (نه این و نه آن و هم این و هم آن) را بتوان امتداد جریان اصلاح‌طلبی فرض کرد. در هر فرض، دولت‌پزشکیان اگر اصلاح‌طلب هم باشد و اصلاح‌طلب هم بماند، دارای شناسه‌ها و ویژگی‌های خاصی است که آن را از جریان مرسوم اصلاح‌طلبی متمایز می‌کند.

اصلاحات موردنظر پزشکیان چه تفاوت‌هایی با گذشته اصلاح‌طلبی خواهد داشت؟

اصلاحات آقای پزشکیان، از یک منظر، نه یک گام به جلو، بلکه دوگام به پس است. ایشان می‌خواهند با نوعی «بازگشت» و نه «گشت» کنش اصلاحی خویش را معنا دهند. ایشان می‌خواهند با فعال کردن قوانین و سیاست‌های موجود، تغییر ایجاد کنند. طبیعتاً، ایشان اصلاح‌طلبی رادیکال و ساختاری را برنمی‌تابد. ایشان معتقد است آنچه در قوانین بالادستی و سیاست‌های کلان نظام مستقراندیشیده شده، متضمن تغییر و اصلاح هستند، لذا کفایت می‌کند آنان را از بند و زنجیر اجرائاشدگی‌ها سازیم تا همراه و همراه با آن شاهد جاری شدن اصلاحات در جامعه باشیم، پس،

چندی پیش بود که بنیامین نتانیاهو،

نخست وزیر اسرائیل، در توصیف روابط اسرائیل با چین از عبارت «زوج بهشتی» یاد کرد. زمانی که بایدن در مارس ۲۰۲۳ به خبرنگاران گفت که نتانیاهو را به واسطه برنامه‌هایش برای تضعیف قوه قضائیه اسرائیل، به واشنگتن دعوت نمی‌کند، بی‌بی‌سی از سفر به چین برای دیدار با شی جین‌پینگ خبر داد. برای اسرائیل، این سفر یادآوری این گزاره به واشنگتن بود که ابرقدرت‌های دیگری نیز وجود دارد که به دنبال تعمیق روابط خود با اسرائیل هستند. برای چین نیز، این فرصتی بود تا هزینه‌های دور شدن ایالات متحده از خاورمیانه به آسیا را با نشان دادن اینکه پکن می‌تواند بخشی از خلأ را پر کند، افزایش دهد. شاید ترغند نتانیاهو جواب داده باشد. بایدن در ماه سپتامبر تسلیم شد و «بی‌بی‌سی» را به کاخ سفید دعوت کرد.

سرزمین‌های اشغالی بعد از حمله ۷ اکتبر شرایط تازه‌ای را تجربه می‌کند. در حال حاضر دیگر چین و اسرائیل به یکدیگر نزدیک نیستند تا «بی‌بی‌سی» از آن به عنوان اهرم فشار

نگره

اجلاس ناتو،

فرصتی برای نجات بایدن

رسانه‌های آمریکایی با بررسی اهداف رئیس‌جمهور بایدن برای میزبانی نشست ناتو تأکید کردند: بایدن قبل از اینکه بتواند اوکراین را نجات دهد، باید از نشست ناتو برای نجات خود استفاده کند. به گزارش ایسنا، نشست سران ناتو برای گرامیداشت هفتاد و پنجمین سالگرد ائتلاف، حمایت نظامی بلندمدت از اوکراین و حتی حمایت غرب در برابر احتمال به قدرت رسیدن دوباره دونالد ترامپ، از مدت‌ها پیش برنامه‌ریزی شده بود، اما هیچ‌کس فکر نمی‌کرد که این نشست در واشنگتن به عرصه‌ای برای آزمون سلامتی و ظرفیت‌های شناختی جو بایدن، رئیس‌جمهور ۸۱ ساله آمریکا در شرایطی تبدیل شود که کمپین او نیز با یک لحظه مهم پس از عملکرد فاجعه‌بار بایدن در مناظره انتخاباتی‌اش با ترامپ روبه‌رواست. به گزارش سی‌ان‌ان، رهبری بایدن در ناتو و راه نجات اوکراین پس از آغاز جنگ با روسیه، او را به مهم‌ترین معتمد ریاست‌جمهوری این ائتلاف پس از رئیس‌جمهور جورج بوش تبدیل کرده‌است. اما در این اجلاس دستاوردهای او، از جمله ورود سوئد و فنلاند به گروه، به دلیل نبرد او برای نجات آینده سیاسی‌اش تحت الشعاع قرار گرفته‌است. هر قدمی که بایدن برمی‌دارد، هر حرکتی که انجام می‌دهد و هر کلمه‌ای که به زبان می‌آورد، به‌ویژه در لحظات از پیش تعیین نشده و باتوجه به اینکه در اولین مناظره انتخاباتی با رقیب جمهوری خواه تصویر یک فرمانده سالخورده و گاهی نامنسجم را در ذهن ۵۰ میلیون بیننده به نمایش گذاشت، مورد بررسی قرار می‌گیرد. رئیس‌جمهوری که سن او از عمر خود ائتلاف بیش‌تر است، برای نشان دادن توانایی و قدرت ذهنی در کنفرانس خبری انفرادی‌اش در روز پنج‌شنبه تحت فشار زیادی قرار خواهد گرفت. هر نشانه‌ای از سردرگمی یا ضعف می‌تواند جرقه جدیدی از هراس را در میان دموکرات‌ها ایجاد و تلاش تهاجمی بایدن را برای سرکوب رزمینه‌ها درباره کنار گذاشتن کمپین انتخاباتی‌اش از مسیر خود منحرف کند. سی‌ان‌ان در ادامه عملکرد بایدن در جریان این نشست را برای سران سایر کشورها حائز اهمیت توصیف کرد و نوشت: بایدن همچنین مخاطبان مهمی در خارج از کشور خواهد داشت. تأثیرات افزایش سن رئیس‌جمهور فقط یک مسئله برای آینده سیاسی او نیست. این، اکنون مشکل غرب نیز هست، زیرا او آخرین مانع در برابر بازگشت گِیج‌کننده ترامپ است که اولین دوره ریاست‌جمهوری خود را با سرزنش متحدان ناتو گذراند و با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه ارتباط صمیمانه برقرار کرد.

ترامپ گفته است که به مسکو اجازه خواهد داد «هر کاری که می‌خواهد انجام دهد» و اگر فکر کند که یک کشور عضو ناتو دستورالعمل‌های هزینه‌های دفاعی ائتلاف را رعایت نکرده‌است، به اصل دفاع مقابل ماه ۵ ناتو بایبند نخواهد بود. سی‌ان‌ان در پایان گزارش خود پس از برشردن چالش‌های پیش روی بایدن در نشست آتی ناتو که تنها به دلیل افزایش سن او در برابر سایر سران ائتلاف است که اغلب بسیار جوان‌تر از او هستند، تصریح کرد: بایدن از زمان آغاز جنگ روسیه و اوکراین در فوریه ۲۰۲۲، راهنمای ثابت قدم برای ناتو بوده و بقای دموکراسی جهانی را سنگ بنای ریاست‌جمهوری خود قرار داده‌است. اما او در نشست این هفته اولویت بسیار فوری‌تری دارد: نجات خود. شبکه خبری ان‌بی‌سی نیز در گزارشی درباره چالش‌های رئیس‌جمهور آمریکا هنگام میزبانی نشست ناتو در هفته جاری در واشنگتن خاطرنشان کرد: بایدن با دو چالش متمایز مواجه است که هیچ‌یک آسان نیست. مشاوران او می‌گویند که بایدن در صحنه بین‌المللی می‌خواهد برای حفظ اتحادهای جهانی در دورانی که بسیاری از رهبران پوپولیست و ملی‌گرا به درون نگاه می‌کنند، تلاش کند. اما کار سخت‌تر او در جبهه داخلی خواهد بود، جایی که او باید سه روز از جلسات، سخنرانی‌ها و شام رسمی را که با یک کنفرانس خبری در روز پنج‌شنبه بسته شده‌است با قدرت و تمرکزی که در مناظره‌اش با دونالد ترامپ به‌طور قابل‌توجهی از آن بی‌بهره بود، به پایان برساند. ان‌بی‌سی نیز معتقد است که نشست ناتو باید یک انجمن دوستانه برای بایدن باشد که تلاش می‌کند پس از عملکرد ضعیف خود در مناظره، جلوی درخواست‌های سایر دموکرات‌ها برای کناره‌گیری از رقابت‌های ریاست‌جمهوری را بگیرد. این شبکه خاطرنشان کرد: بایدن سرمایه‌سازی زیادی را برای کمک به اوکراین برای مقابله با روسیه هزینه کرده‌است و این اجلاس نشان می‌دهد که چگونه ائتلاف طرفدار اوکراینه‌ا و به ایجاد آن کمک کرد تا حد زیادی دست نخورده باقی‌مانده‌است. انتظار می‌رود که سران کشورهای عضو تحویل سیستم‌های دفاع هوایی جدید به کی‌یف را اعلام کنند که به اوکراین کمک می‌کند موشک‌ها و پهپادهای روسیه را سرنگون کند و همچنین شرافت در جهت پذیرش اوکراین در ناتو را به همراه خواهد داشت.

محو و نابود سازند. به یاد داشته باشید شما آخرین روزنه‌ای هستید که بسیاری از مردم به امید فراسیدن روزی که با آنان آشتی باشد، از آن عبور کردند. لطفاً حرمت این روزنه ارجمند را پاس بدارید.

آیا پزشکیان راهی برای ارتباط با نسل جدید که معترض است و رای ندادند پیدا می‌کند؟ آیا گفتمان اصلاحات از این قابلیت برخوردار است که گفتمانی ارائه دهد که بتواند دغدغه‌های نسل جدید را منعکس کند؟

ارتباط با نسل جدید نیازمند زبان تفهیم و تفاهمی یا به بیان هارماس، زبان ارتباطی بسیار متفاوت نسبت به زبان انتخاباتی ایشان است. داده‌های پیمایشی، عمدتاً بر ناکارآمدی زبان انتخاباتی کاندیداها در ایجاد رابطه با نسل جوان دلالت دارند. پس، چنانچه ارادهٔ ایشان معطوف به ایجاد چنین رابطه‌ای است، نیازمند زبان (نظری و عملی) دیگری هستند تا این نسل را دوباره با اصحاب سیاست و قدرت آشتی دهند.

چرا بسیاری از به قدرت رسیدن جلیلی در هراس بودند که از حالت اعتراض خارج شدند و تنها به دلیل موفق نشدن وی رای دادند؟

جلیلی نماد و نمود نوعی ترومای عمومی دیرینه بود. ترامپ ترجمان همان رنگ قرمز فیلم هیچ‌کاک بود که قدر را به یاد روان‌زخم‌های خویش می‌انداخت. در سیمای ایشان، بسیاری بنسارمندگی و انجماد فضای اندیشگی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی را می‌دیدند، امتداد پروژهٔ خالص‌گرایی و تمرکزسازی را می‌دیدند، اخراج اساتید، برخورد خشونت‌آمیز با زنان، مهاجرت نخبگان و جوانان را می‌دیدند. لذا وی در روند انتخابات در یک و شکست‌ناوشناور زیبا و فریبا. به هر حال، بعید می‌دانم در مسیر راه ناهمواری که در آن گام نهاده‌اند مجال و انگیزه‌ای برای گفتمان سازی بیابد.

به چه میزان منتظر تخریب و سیاه‌کردن پزشکیان، دولتش و جریان اصلاح‌طلبی هستید؟ آیا مخالفان فرصت گفتمان سازی به پزشکیان می‌دهند؟

بیش و بیش از تخریب از برون، واهمهٔ تخریب از درون را دارم. لذا به جناب پزشکیان می‌گویم درون را بنگر و حال را، نی برون را بنگر و قال را، قیل و قال برون، امری طبیعی و گاه نیز، مقوم توسل. اما آنکه و آنچه تو را، و به تبع، جریان اصلاح‌طلبی را، به زمین خواهد زد، در درون جریانی است که از هم اکنون به نام تو وارد عرصهٔ تصمیم و تدبیر خواهد شد. اگر چاره‌ای نیندیشی همین لمپن‌های سیاسی‌ای که این روزها پشت در پاستور صف کشیده‌اند، و به نام شما و به جای شما این‌جا و آن‌جا سخن می‌گویند و از شما بتی می‌سازند، کار دست شما و جریان اصلاح‌طلبی خواهند داد. سایهٔ خویش استوار تر خواهد پیمود و از هر زخم دولت پزشکیان، مرحمی برای زخم‌های خود خواهند ساخت.

گفت: «ما متأسفیم و از وتوی ایالات متحده ناامید هستیم. در این میان می‌توان گفت تعمیق روابط چین با امارات متحده عربی – تولیدکننده بزرگ نفت، مرکز نوآوری نوظهور و متحد کلیدی ایالات متحده در خاورمیانه

– می‌تواند همان فرصتی را برای چین فراهم کند که اسرائیل زمانی در اختیار این بازیگر قرار داد: مراد نقطه ورود قابل استفاده برای دسترسی بالقوه به فناوری‌های حساس آمریکایی. بااین حال، رویکرد چین به جنگ اسرائیل و حماس و آکنش شدید اسرائیل را برانگیخته‌است. حدود یک سوم یهودیان اسرائیل از ۷ اکتبر از گزارش‌های خبری چین روایت منفی دارند و برخی از رهبران بخش خصوصی خواستار عواقب مالی دقیقی مانند ممنوعیت موقت فعالیت شرکت‌های چینی در بنادر اسرائیل شده‌اند. اسرائیل عمیقاً از چین ناامید شده و روابط دو‌بازیکر در مجامع بین‌المللی به صراحت بیان کرده‌است. پس از اینکه ایالات متحده قطعنامه دسامبر شورای امنیت سازمان ملل را که خواستار آتش بس فوری بود وتو کرد، سخنگوی وزارت امور خارجه چین

وقتی رویارویی عریان می‌شود!

چین برای سوءاستفاده از شکاف فراینده بین ایالات متحده و بازیگران کلیدی جهانی، حمایت خود را از آرمان فلسطین در مجامع بین‌المللی به صراحت بیان کرده‌است. پس از اینکه ایالات متحده قطعنامه دسامبر شورای امنیت سازمان ملل را که خواستار آتش بس فوری بود وتو کرد، سخنگوی وزارت امور خارجه چین

اسرائیل و چین؛ اتحادی که جهنمی شد

مذاکرات آشتی بین تشکیلات خودگردان فلسطین و حماس و برگزاری نشست‌هایی با وزرای خارجه عرب و مسلمان با هدف یاد دادن به درگیری‌ها در راستای این هدف قابل تبیین است. بااین حال فعالهییچ یک از این تلاش‌ها به ثمر نرسیده، اما رهبران پکن در پایتخت‌های کشورهای عربی و جهانی جنوب به خوبی بازی می‌کنند.

علیه ایالات متحده استفاده کند. پکن به واسطه انتقاد شدید از بمباران غزه از اسرائیل فاصله گرفته – رویکردی که بسیاری از کشورهای جهان از آن پیروی کرده‌و در نقطه مقابل حمایت‌های دیپلماتیک و نظامی واشنگتن از اسرائیل قرار گرفته‌اند. آنگونه که تایم نوشته، این رویکرد همچنین حامی اهداف طولانی مدت چین است، کشوری که می‌خواهد با به پای ایالات متحده به عنوان وزنه سنگین دیپلماتیک خاورمیانه عمل کند. از آنجا که چین در بهار گذشته احیای روابط ایران و عربستان سعودی را تسهیل کرد، به دنبال فرصت‌های بیشتری برای قراردادن خود به عنوان جایگزینی برای نظم بین‌المللی به رهبری ایالات متحده است. در طول جنگ اسرائیل و حماس، پکن تلاش کرده تا قدرت دیپلماتیک خود را نمایش دهد، ارائه طرح صلح، میزبانی